

Uddannelser på erhvervsskoler m.v.

Hovedområde 20.4. omfatter bevillinger til erhvervsgymnasiale uddannelser, erhvervsuddannelser, afslutning af efg, lærlinge- og grundlæggende teknikeruddannelser, praktikpladskompenenserende undervisning, social- og sundhedsuddannelser, landbrugsuddannelserne og korte videregående uddannelser. Bevillingerne ydes bl.a. til erhvervsskolerne (handelsskoler, tekniske skoler, landbrugsskoler og andre institutioner, der udbyder de nævnte uddannelser), skolehjem, elevbefordring, visse social- og sundheds-skoler og institutionen Statens Erhvervspædagogiske Læreruddannelse.

1. januar 1991 trådte L 210 1989 om erhvervsskoler, L 211 1989 om erhvervsuddannelser og L 434 1990 om de erhvervsgymnasiale uddannelser til højere handelseksamen og højere teknisk eksamen i kraft. Endvidere trådte en ændring af lov om teknikeruddannelser i kraft. Fra 1. januar 1992 trådte L 371 1991 om landbrugsuddannelser i kraft, og landbrugsskolerne blev godkendt som erhvervsskoler.

Lovene har indebåret en omfattende ændring af den økonomiske styring af erhvervsuddannelserne. Finansieringen af erhvervsuddannelserne og -skolerne er baseret på et bloktilskudssystem. Tilskudsystemet er bygget op, således at der dels ydes rammetilskud og eventuelt lån til skolernes fællesudgifter, dvs. udgifter, der ikke direkte kan henføres til den enkelte uddannelse, dels tilskud til de direkte undervisningsudgifter ved de enkelte uddannelsesområder. Tilskuddene til de direkte undervisningsudgifter ydes efter objektive kriterier fælles for alle skoler og for større grupper af uddannelser og ydes som en takst pr. årselev. En årselev svarer til en elev undervist på skole i 40 uger. Der ydes i enkelte tilfælde med hjemmel i de enkelte uddannelseslove et ekstraordinært tilskud til de direkte undervisningsudgifter, jf. L 211 1989 om erhvervsuddannelser, L 434 1990 om de erhvervsgymnasiale uddannelser til højere handelseksamen og højere teknisk eksamen, LB 370 1990 om videregående teknikeruddannelser m.v. og L 371 1991 om landbrugsuddannelser. Det drejer sig om mindre uddannelser, hvor antallet af elever på landsplan er så lavt, at det er nødvendigt at yde et ekstra tilskud for at sikre aktiviteten.

De enkelte tilskudsformer er nærmere beskrevet i anmærkningerne til de enkelte aktivitetsområder.

Det er en bevillingsforudsætning også for selvejende institutioner, at blandt andet udliciteringsreglerne i Finansministeriets cirkulære af 21. januar 1992 om udlicitering af statslige drifts- og anlægsopgaver anvendes.

Alle tilskud fastsættes netto, dvs. fratrukket særlige indtægter. Dermed vil skolerne frit kunne disponere over alle indtægter ud over tilskuddene.

Ligeledes kan der frit disponeres over de samlede lovbundne tilskud og rammetilskud til de tilskudsberettigede uddannelser og skoleformål under ét. Bloktilskudsformen betyder, at der ikke er lønsums- og personalerammer knyttet til tilskuddene. Skolerne vil kunne spare tilskud op.

Overgangen til det nye tilskudssystem indebar en større omlægning af finanslovens opbygning på erhvervsuddannelsernes hovedområde. Der er etableret nye aktivitetsområder og hovedkonti, der ikke direkte kan sammenlignes med finanslovene fra 1990 og tidligere. I anmærkningernes aktivitetsoversigter er der, hvor det har været muligt, søgt etableret sammenlignelighed med tidligere år. Da der er tale om betydelige ændringer i opstillingen af de tidligere års regnskabs- og budgettal, er talmaterialet behæftet med en vis usikkerhed.

I budgetspekifikationerne er tallene for 1991 regnskabstal, bevillingerne for 1992 er angivet i 1992-prisniveau, mens 1993-1996 er i 1993-prisniveau. Priserne i aktivitetsoversigterne er alle i 1993-prisniveau og priserne i forbrugsoversigterne i 1991-prisniveau.

Der søges om adgang til overførsel af bevilgede tilskud mellem hovedkontiene samt disses underkonti under hovedområde § 20.4. ekskl. § 20.41.01.50., § 20.41.71, §